

ren. Men her i dette høje Ting fandt man den Gang, at det var et for stort Spring at gaa fra 10 Aar til 14 Aar, og saa valgte man den gyldne Middelvej og satte 12 Aar. Der blev allerede den Gang i Folketinget ved Sagens eneste Behandling udtalt, at man forhaabentlig, naar Loven i 1910—11 kom til Revision, vilde gaa til at sætte Grænsen op til 14 Aars Alderen, saa at den faldt sammen med den skolepligtige Alders Ophør. Jeg tillader mig altsaa nu at foreslaa, at den skolepligtige Alder skal være Grænsen for Børns Beskæftigelse i disse Virksomheder. Hvis man vil se paa de statistiske Oplysninger, som foreligge — ærede Medlemmer ville kunne faa langt udførligere Oplysninger i Bemærkningerne til Lovforslaget, end jeg her finder Anledning til at nævne —, vil man se, at de ere en Støtte for en Udvidelse af Bestemmelsen om Børns Arbejde i Fabrikker. Medens det efter den Industritælling, der foretoges 1897, var saadan, at der af samtlige beskæftigede Mænd i de industrielle Virksomheder for hele Landet af Børn under 14 Aar var 2,8 pCt., er Procenten i 1906, da vi havde den næste industrielle Tælling, gaaet ned til 1,2 pCt.; for Kvindernes Vedkommende var Procenten i 1897 2,5, men i 1906 kun 1,4. Saa det vil ses, at Procenttallet er dalet ret betydeligt, til Trods for, at man jo dog har haft Lov til at anvende Børn paa mellem 12 og 14 Aar. Medens man i 1901 var betænkelig ved uden videre at stryge alt Børnearbejde, under Hensyn til at det vilde volde Vanskeligheder baade for mange Forældre, hvis Børn paa den Maade bidrog til at skaffe nogen Indtægt til Familien, og maaske ogsaa for enkelte Arbejdsgivere, som vilde blive vanskeligere stillede, naar de ikke mere havde Lov til at benytte Børn, vise de Tal, jeg kortelig har nævnt, at der nu ikke er Grund til større Ængstelse, idet det ikke vil kunne faa større Betydning, at man gaar til helt at forbyde Børns Arbejde i saadanne Virksomheder. — Hvis man vil se paa Antallet af de Børn, der ere beskæftigede i forskellige Virksomheder — jeg skal blot nævne 3 —, vil det ses, at i Tobaks- og Cigarfabrikkerne — den Fabrikation, hvor der ubetinget er blevet benyttet det største Antal Børn — var der i 1897 i alt beskæftiget 1942 Børn, og det er i 1906 gaaet ned til 888. I Klædefabrikker var der i 1897 beskæftiget 194 Børn, men i 1906 er Tallet gaaet ned til 113. Endelig var der i 1897 i Fabrikker for grovere Lervarer, Teglværker o. s. v. beskæftiget

166 Børn, men Tallet er i 1906 gaaet ned til 27. Det vil altsaa ses, at i Sammenligning med det Antal, der var beskæftiget i disse Virksomheder i 1897, forud for Lovens Vedtagelse, er det et meget ringe Antal, der nu har saadan Beskæftigelse, og der kan derfor formentlig ikke være nogen Betænkelighed ved nu at sætte den skolepligtige Alder som Aldersgrænse. Der er for øvrigt ogsaa senere, hvad der ligeledes fremgaar af Bemærkningerne, indhentet yderligere Oplysninger vedrørende Børns Beskæftigelse, Oplysninger, der omfatte hele 370,440 skolesøgende Børn, og det fremgaar af det Materiale, som findes i Bemærkningerne, at af disse 370,440 skolesøgende Børn vare knap nok 3,000 beskæftigede i Værksteder og Fabrikker o. s. v.

Det tredje Spørgsmaal, jeg skal nævne, er Kvinders Natarbejde. Det foreslaas, at det skal være forbudt Kvinder at arbejde om Natten, og dette Forbud er foreslaaet i Overensstemmelse med, hvad der blev vedtaget paa en i Bern i 1906 afholdt international Konference, hvor blandt andet ogsaa dette Spørgsmaal var til Drøftelse. Jeg gør opmærksom paa, at den danske Regerings delegerede tiltraadte denne internationale Konvention vedrørende Forbud mod Kvinders Natarbejde, dog med det udtrykkelige Forbehold, at Konventionen ikke vilde kunne ratificeres, før der forelaa den fornødne Lovhjemmel, og at denne Lovhjemmel antagelig først kunde skaffes, naar man gik til en Revision af den da gældende Fabriklov, altsaa tidligst efter Rigsdagssamlingen 1910—11. De vigtigste af de i Bern vedtagne Bestemmelser findes ogsaa optagne i Bemærkningerne til Lovforslaget, og jeg skal derfor heller ikke referere dem. Men jeg vil dog gerne gøre opmærksom paa, at jeg har mine Betænkeligheder ved dette Forbud mod Kvinders Natarbejde, og disse Betænkeligheder referere sig til det næste og sidste Spørgsmaal, jeg skal nævne, Spørgsmaalet om Tilsyn med Arbejde i Hjemmene eller Hjemmearbejde. Det maa nemlig vel erindres, at jo mere man strammer Fordringerne med Hensyn til Tilsynet med Værksteder, Fabrikker m. v., des mere udsat er man for, at en hel Del Arbejde bliver flyttet fra Værksteder og Fabrikker over i Hjemmene. Jeg udgiver mig selvfølgelig ikke for at være sagkyndig, men jeg kan dog ikke lade være eksempelvis at nævne et saadant Forhold som det, at et Forbud mod Kvinders Natarbejde vil være det samme som at forbyde Kvinder